

som er mulig, for at faa et Toldlovsforslag gennemført allerede i Aar. Jeg haaber, at de i denne Sag ville se bort fra gamle Standpunkter, se praktisk paa Tingene og derved skaffe Toldlovsforslaget igennem. Jeg hører til den Del af Industrien, som mener, det var heldigt at faa Loven færdig snarest muligt, fordi de usikre Forhold, hvorunder Industrien lever nu for Tiden, absolut ikke ere til Held hverken for den ene eller den anden Side. Derfor lægger jeg noget andet ind i Udtalelserne fra det ærede Medlem for Æbeltoft, end det ærede Medlem for Saksjøbing gjorde, og jeg tror, at jeg i det hele taget vil faa Ret.

Kun et Ord til. Den højtærede Finansminister sagde, at Tyskland ikke havde taget Repræssalier overfor os i Anledning af, at vi havde foreslaaet at forhøje Tobakstolden. Det er en Misforstaaelse af den højtærede Finansminister. Den Tobak, der kommer her til Landet, kommer vel i det væsentlige over Tyskland, men det er ikke Tobak, der er avlet i Tyskland. Dette Land er kun en Stabelplads, et Mellemed mellem Produktionslandet og Danmark og de andre skandinaviske Lande, ja, de andre europæiske Lande med. Der er derfor ikke Tale om, at Tyskland skulde tænke paa at tage Repræssalier her, og dette saa meget mindre som Tobakstolden i Tyskland, Sverige, Norge o. s. v. er højere end den, der er foreslaaet her. Der er altsaa slet ikke Tale om, at Tyskland skulde tage Repræssalier, da den Tobak, der er Tale om, jo ikke avles i Tyskland.

Birck: Da jeg i Gaar indtegnede mig som Taler, var det under Forudsætning af, at Debatten ikke skulde blive lang, og at jeg derfor kunde indskrænke mig til faa Bemærkninger, og det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) gik ogsaa ud fra den Forudsætning, at Debatten skulde være endt. Derved naaede han kun at markere vort Standpunkt samtidig med, at han gav os en meget interessant Bemærkning om, hvorledes Klædeindustrien i Virkeligheden er en Udvikling af og Udskilning fra Landbrugets Husflid. Det gælder jo i Virkeligheden al Industri, og for saa vidt er jeg ked af, at det ærede Medlem ikke fik Lejlighed til at gaa nærmere ind paa den Tanke, da det dog ikke blot har teoretisk Betydning, men ogsaa praktisk Interesse Gang paa Gang ikke mindst i dette høje Ting at slaa fast, at Industri og Haandværk i Virkeligheden ere

supplerende Erhverv, idet det samme Arbejde, hvis Industrien ikke særlig fandtes i Byerne, skulde gøres paa Landet.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der kom meget stærkt ind paa Omtale af Landstinget. De mere strenge Bemærkninger skal jeg overlade til det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), der jo fra i Fjor har Øvelse i at holde det ærede Medlem til Ilden. Jeg maa dog hævde, at Landstingets Forslag væsentlig ere de samme som de Forslag, det ærede Medlem for Horsens har stillet. Den Forskel, der er, er i Virkeligheden en Kvantitetsforskel, oven i Købet en meget ringe. Naar det ærede Medlem nævnedes 6 Kr. og 8 Kr. for Handsker — 8 Kr. var det ærede Medlem for Horsens Forslag og 6 Kr. var Landstingets —, vil jeg dertil sige, at Forskellen i Virkeligheden er saa uendelig lille, nemlig 8 Øre pr. Par. Det er en Skønssag, hvorpaa det ærede Medlem ikke har Ret til at bygge noget om Uenighed. Sagen er den, som det ærede Medlem burde vide, at Landstingets Ændringer have været af samme principielle Art som de, det ærede Medlem for Horsens stillede i Fjor. Landstinget opdagede nemlig ret hurtigt, at Venstre i Landstingsudvalget ikke vilde gøre Indrømmelser, og at Udvalgsbehandlingen derfor i det store og hele, bortset fra Afhørelse af Andragerne, væsentlig vilde blive formel, idet Meningen var, at den endelige Behandling skulde udskydes til Fællesudvalget. Og da Landstingets Højre opdagede det og yderligere frygtede for, at Fællesudvalgets Behandling altfor let kunde blive ikke en saglig Forhandling, men et Forrang, et Prangeri, nøjedes Landstinget selvfølgelig med at markere sit Standpunkt paa samme Maade, som det ærede Medlem for Horsens gjorde det, og stillede en Del Ændringer op, af hvilke en stor Del ere fortræffelige, medens andre kun markere et foreløbigt Standpunkt, idet man har taget Andragendernes Sats mere eller mindre raat. Den Forskel, der er mellem det ærede Medlem for Horsens og Landstinget, ligger udelukkende i, at paa de Punkter, hvor der i sin Tid var opnaaet Enighed, og hvor der ikke er kommet ny Momenter frem, har Landstinget følt sig bundet til ikke at forhøje Satserne, men har holdt sig til de tidligere. Denne Forklaring er saa jævn og ligetil, at det ærede Medlem af sin egen gode Hjerne burde have fundet den.